

322. rocznica śmierci króla Jana III Sobieskiego

2018-06-17

17 czerwca w Krakowie odbyły się uroczyste obchody 322. rocznicy śmierci króla Jana III Sobieskiego.

Do udziału w wydarzeniu zaprosił Komitet Ogólnopolski Obchodów 335. rocznicy Wiktorii Wiedeńskiej oraz Komitet Budowy Pomnika króla Jana III Sobieskiego w Wiedniu na Kahlenbergu.

Obchody 322. rocznicy śmierci króla Jana III Sobieskiego rozpoczęły się przed kościołem Mariackim, skąd monarcha wyruszył z odsieczą Wiedniowi, przed wejściem głównym do kościoła pod płaskorzeźbą autorstwa Piusa Welońskiego, odsłoniętą w 200. rocznicę odsieczy wiedeńskiej. Następnie historyczny korowód husarzy na koniach przeszedł na Wawel, gdzie w katedrze została odprawiona msza w intencji zmarłego 322 lata temu króla. Po nabożeństwie złożono wieńce, była też odprawa warty przed sarkofagiem króla Jana III Sobieskiego.

Jan III Sobieski jest jednym z najśłynniejszych Polaków. Wykazywał się szerokimi horyzontami umysłowymi, był wszechstronnie wykształcony. Jego osoba kojarzy się z wielkimi zwycięstwami nad Osmanami pod Podhajcami, Chocimiem, Wiedniem i Parkanami, które przyniosły mu nieśmiertelną sławę w świecie i w Europie.

Wraz z papieżem Innocentym XI był inicjatorem powołania wielkiej ligi w celu powstrzymania agresji osmańskiej. Jego osoba kojarzy się z wielkimi zwycięstwami. Stanął na czele armii państw chrześcijańskich i był autorem wielkopomnego zwycięstwa 12 września 1683 r. Działania te zostały uwieńczone powodzeniem w 1683 r., gdy ich wojska uderzyły na Wiedeń. Uważany był przez współczesnych za bohatera barokowego i był uosobieniem Sarmaty. Kiedy umierał 17 czerwca 1696 r. w Wilanowie były to czasy znacznego regresu państwa.

Pozostał w pamięci jako wybitny wódz, który dał narodowi poczucie wielkości. Jego wielkich zasług nie doceniano w momencie śmierci. Jego sławę chcieli pomniejszyć następcy z dynastii Wettynów. Odżyła ona jednak w momencie odrodzenia państwa, tuż przed rozbiorami. Utrwaliła się w czasie zaborów, także w innych częściach świata. Jan III Sobieski stał się ważną częścią mitu narodowego, bowiem symbolizował wielkość i niezależność Polski. Jego plany wskazywały na dalekowzroczność, a polityczne koncepcje charakteryzowały się rozmachem, były wielkie i realne.